

Oponentský posudek na bakalářskou práci Michaely Kočnarové
Bernard Bolzano a Ján Kollár – vybraná témata jejich teologie ve vztahu k dějinnému kontextu druhé poloviny 18. a začátku 19. století

Formální stránka

Práce je přehledně členěna do 3 částí.

V první části autorka analyzuje dobu, ve které oba její autoři žili a tvořili. Analýza je jasná a logicky členěna na jednotlivé oblasti společenského života, dějin a myšlení.

Druhá část je věnována Bernardu Bolzanovi, třetí Janu Kollárovi.

V práci se občas vyskytují pravopisné chyby nebo formální nesrovnalosti, je však psána velice čtivě.

Obsahová stránka

Autorka předvedla poctivou práci. První část je dobře promyšlená a vytváří dostatečně bohatý kontext pro pochopení díla obou rozebíraných autorů

V kapitole „Kollárova filosofie náboženství“ Jana Kollára autorka prezentuje velice bohatým jazykem a ve své práci tak dává proniknout kráse Kollárovy teologické syntézy. Přehledně ukazuje autory, kteří Kollára ovlivnili. Čist její práci je skutečným požítkem.

Stejně výborným způsobem je zpracována kapitola „Kollár kazatel“. Autorka svůj výklad „opepřuje“ zajímavými příklady a souvislostí, jako je například ta o blahodárném účinku koupelí ve spojitosti s kázáním o uzdravení ochrnutlého. Obě kapitoly jsou rovněž prochnuty vytrvalým popisem Kollárova vlastenectví, které jak rozpracováno podrobně a samostatně v další podkapitole.

Styl autorčina psaní prozrazuje, že si Kollára skutečně zamilovala. Odvděčuje se mu v této práci bohatým jazykem, připomínající letní kvetoucí louku plnou života, brouků a motýlů, a desítek druhů zpěvavých ptáků.

Při prezentaci Kollárova života autorka prozrazuje, že Kollár byl, dnešní terminologií řečeno, „týraným dítětem“. Autorka nádherně ukázala, jak úžasným způsobem se Kollár s tímto handicapem vyrovnal.

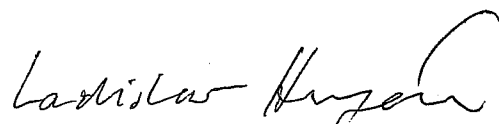
Autorka se velmi dobře zhostila i svého druhého autora, Bolzana. Jeho dílo je ve srovnání s Kollárem filozofičtější, což vystihuje i autorčin jazyk. V kapitole o Bolzanově filosofii náboženství se s přehledem orientuje v sekundární literatuře a tak prezentuje Bolzanovu nauku jasně a přesvědčivě. Dobře dokumentuje Bolzanovu odvahu a zároveň nejistotu člověka jdoucího proti proudu. V kapitole Bolzano jako kazatel rozebírá Bolzanovy texty jasně a s přehledem, a vyvozuje patřičné závěry. Jak je vidět z poslední kapitoly o Bolzanově vlastenectví, Bolzano nebyl takovým vlastencem jako Kollár; pro čtenáře této práce je zajímavé pozorovat, že se to autorce i možná neúmyslně podařilo vystihnout témbrem jejího textu.

Závěr je pak zajímavou srovnávací studií obou autorů, kdy autorka úročí plody této své velice zajímavé a zdařilé práce.

Hodnocení

Navrhuji tuto práci ocenit jako výtečnou (A).

V Praze, 18.6. 2008

Dr. Ing. Ladislav Heryán